

MONTEBELLUNA

A város történetéről:

A Montebelluna területén fellelt legkorábbi történeti emlékek a kőkorszakból és a bronzkorból valók. Az i.e. 9. században települtek ide nagyobb számban emberek. A település fejlődése kedvező földrajzi elhelyezkedésének is köszönhető, hiszen a Piave folyó völgyében fekszik, mintegy összekötve a síkságot az Alpok „előőrseivel”. E korszakban, a rómaiak előtt, a régió egyik legfontosabb településévé nőtte ki magát. A terület a római korban is lakott volt.

A MONTEBELLUNA helységnév első említése a történelmi feljegyzésekben 1000-re tehető. 1129-ben kapott a település szabad bíraskodási és bíróválasztási jogot.

A montebellunai piac alapítása a 10. századra tehető. A reneszánsz ideje alatt fejlődése töretlen volt, habár ebben a korszakban számos háború zajlott a térségben.

Az 1700-as években fejlődése tovább folytatódott. A város területén számos új kastély épült, rengeteg új mesterember és velük együtt számos új termék jelent meg. Ebben az időszakban a település központja a síkságon volt.

Ám a talajviszonyok kedvezőtlen tulajdonságai (mocsaras terület, amely építkezésre nem, vagy alig volt alkalmas), illetve az ivóvíz hiánya, és az egyéb higiéniai körülmények miatt a piac forgalma és ezáltal addigi meghatározó szerepe is lassan lecsökkent. A település gyarapodása megakadt.

A 18. század végén a Serenissimák köztársaságával együtt Montebellunát is elérte a válság. Napóleon Bonaparte tulajdonából – jelentős vételáron – osztrák kézbe kerül. Ekkor építették meg a piacra vezető négy nagy utat a szomszédos településekről (Biadana, Piave, Posmon, Caerano di San Marco). A Risorgimento idejében az ezeréves Montebelluna településszerkezete is jellegzetes képet mutatott. A városka központja a mai „Mercato Vecchio” környékére koncentrálódott.

A 19. századra a település nagy fejlődésnek indult. Ekkor kezdett kialakulni a város jelenkori arculata a jellegzetes terekkel, utcákkal, modern házakkal. 1885-ben a város 7100 lakost számlált, ami az 1900-as évek elejére már a 10 ezret is eléri. A település fejlődésének egyik fontos állomása a Treviso-Montebelluna vasútvonal létrehozása volt. A vasútvonalat 1884. április elsején adták át.

A 20. század elején jelentek meg Montebellunában az első nagy gyárak, melyeknek köszönhetően hamarosan Montebelluna lett az egyik legiparosodottabb település a régióban. A gyors fejlődést jellemzi, hogy 1885-ben a városkában még mindössze egyetlen nem mezőgazdasági jellegű tevékenység folyt (7 selyemkelmét készítő műhely, 140 munkásnővel). Erre az időszakra tehető az első szakszervezetek kialakulása is, ezek a munkásokat, az iparműveseket, és a kézműveseket tömörítették.

A város nevezetességei:

Villa Pisani

A kastély a Montello hegy lábánál fekszik. Megközelíthető a Via Feltrina felől. Az épület középső, egyben legrégebbi részét két szárnyépület fogja közre, melyeket később építettek a kastélyhoz. Az oldalhajók homlokzatán megtalálhatóak a Correr és a Pisani család címerei. Az épületegyüttes, mely egykor számos szép freskóval és rendezett, szobrokkal díszített parkkal büszkélkedhetett, sajnos az idő múlásával fokozatosan lepusztult. A villához tartozik még egy kápolna is. 1979-ben került közigazgatásilag a város tulajdonába, s azóta számos rendezvény helyszíne. A másik ismert épület a településen a Villa Guillon-Mangill.

Posmon kerület (Montebelluna nyugati részén)

A városrész eredetileg a Visná birtokhoz tartozott. A 14. században épült. Számos érdekességet rejt magában. Ilyen például a Villa Gustiniana az 1600-as évek elején épült. A villa szomszédságában található egy kis templomocska, ami a régió főútjára néz. Az épület leromlott állapotú, belül szinte teljesen üres,.

Guarda kerület (Montebelluna keleti felén)

Itt található a Villa Barbarigo (más néven: a Biagi-Museo Civico székhelye), amely az 1600-as években épült . Nemrégiben lett felújítva. A Villa Polin egyszerű, mégis érdekes példája az 1600–as évek építészetének. Az együttes fő alkotóeleme egy középső épület, melyet szárnyépületekkel a későbbi századokban láttak el, s emiatt vált aszimmetrikussá a villa formája. E városrészben található a San Vigilio kápolna is. A Villa Amistani és Guerresco az 1800-as évekből származó épületek, melyek a Polin család birtokaihoz tartoztak.

Pieve városrész

Ez a városrész Montebelluna központjában található, és számos érdekesség vár felfedezésre itt is. Talán az egyik legfontosabb épület a Loggia Dei Grani, mely egyben a város egyik építészeti nevezetessége is. Mellette meg kell említenünk a Villa Burchielati-t is, illetve a Városháza épületét is.

Contea városrész

Ez a városrész Montebelluna délnyugati részét foglalja magában. Az itt található Villa Mora Giorgio Massari munkájának keze nyomát viseli magán. Remek példája a 17. század építészetének. Itt található a Villa Corner is, mely szintén a 17. századból származik. A felújított épületben jelenleg a montebellunai városi kórház laboratóriuma kapott helyet.

Templomok

A város számos temploma közül kiemelkedik kettő: a dóm és a S. Maria in Colle templom. A dóm neogótikus stílusban épült, főépítésze Guido Dall'Armi volt. Belsejében számos figyelemreméltó alkotást láthatunk. A tizenkét apostol szobrai mellett számos mívés üvegablak található. Maga az épület sok nehéz helyzetet élt át, kezdve az építés során felfedezett mocsaras talajtól egészen az első világháborús bombázásokig.

Hagyományőrzés:

Montebelluna kerületei, azaz „contrada”-i: (a Biadene, Busta, Caonada, Centro, Contea, Guarda, Mercato Vecchio, Pederiva, Posmon, San Gaetano e Sant'Andrea) minden év szeptemberének első vasárnapján egy versenyen vesznek részt, ami Palionak hívnak. A verseny során a csapatok egy 380kg tömegű kocsit tolnak. A versenytáv 1990 méter, s a városházától a régi piactérig tart. Ez a szakasz megegyezik azzal az úttal, amit a település kereskedőinek is meg kellett tenniük, ha a portékáikat szeretnék volna eladni a városka piacterén. 2000 óta a verseny két napos: az első napi versenyen, az „Europalio”-n a város testvér- és partnervárosai is részt vesznek.

Összeállította: Muk Balázs